SKLEP KOMISIJE

z dne 5. septembra 2013

v zvezi z nacionalnimi izvedbenimi ukrepi za prehodno brezplačno dodeljevanje pravic do emisije toplogrednih plinov v skladu s členom 11(3) Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta

(notificirano pod dokumentarno številko C(2013) 5666)

(Besedilo velja za EGP)

(2013/448/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES ([1]), ter zlasti členov 10a in 11 Direktive.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Od leta 2013 se pravice do emisije upravljavcem naprav, ki so vključene v sistem Unije za trgovanje z emisijami (EU ETS), dodeljujejo z dražbo. Kljub temu bodo upravičeni upravljavci med letoma 2013 in 2020 še naprej prejemali brezplačne pravice. Število pravic, ki jih prejme posamezni upravljavec, se določi na podlagi usklajenih pravil na ravni Unije, ki so navedena v Direktivi 2003/87/ES in Sklepu Komisije 2011/278/EU ([2]).

(2) Od držav članic se je zahtevalo, da Komisiji do 30. septembra 2011 predložijo svoje nacionalne izvedbene ukrepe, ki naj poleg drugih obveznih informacij vsebujejo tudi seznam naprav na njihovem ozemlju, ki so zajete v Direktivi 2003/87/ES, ter predhodne količine pravic do emisije, ki bodo brezplačno dodeljene med letoma 2013 in 2020, izračunane na podlagi usklajenih pravil na ravni Unije.

(3) Člen 18 Akta o pogojih pristopa Republike Hrvaške in prilagoditvah Pogodbe o Evropski uniji, Pogodbe o delovanju Evropske unije in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo ([3]) določa prehodne ukrepe, ki se uporabljajo za Hrvaško in so navedeni v Prilogi V k Aktu. V skladu s točko 10 navedene priloge mora Hrvaška zagotoviti, da upravljavci Direktivo 2003/87/ES upoštevajo skozi celo leto 2013. Prav tako upravljavci upravičenih naprav prejmejo brezplačne pravice za celo leto 2013, da se jim omogoči popolna skladnost s sistemom EU za trgovanje z emisijami ter njegovim načelom letnega spremljanja, poročanja in preverjanja emisij ter predaje pravic do emisije. Hrvaška je tako Komisiji predložila nacionalne izvedbene ukrepe v skladu s členom 11(1) Direktive 2003/87/ES in členom 15(1) Sklepa 2011/278/EU.

(4) Za zagotovitev kakovosti in primerljivosti podatkov je Komisija zagotovila elektronsko predlogo za predložitev nacionalnih izvedbenih ukrepov. V tej ali podobni obliki so vse države članice predložile seznam naprav, razpredelnico z vsemi ustreznimi podatki o posameznih napravah in metodološko poročilo, v katerem je opisan postopek zbiranja podatkov, ki so ga izvedli organi držav članic.

(5) Zaradi številnih predloženih informacij in podatkov je Komisija najprej preverila popolnost vseh nacionalnih izvedbenih ukrepov. Kjer je Komisija ugotovila nepopolnosti, je od zadevnih držav članic zahtevala dodatne informacije. Kot odgovor na to zahtevo so zadevni organi predložili dodatne informacije za dopolnitev predloženih nacionalnih izvedbenih ukrepov.

(6) Nato je Komisija nacionalne izvedbene ukrepe, vključno s predhodnimi skupnimi letnimi količinami brezplačno dodeljenih pravic do emisije med letoma 2013 in 2020, ocenila na podlagi meril iz Direktive 2003/87/ES, zlasti člena 10a Direktive, in Sklepa 2011/278/EU, pri čemer je upoštevala smernice Komisije za države članice, ki jih je Odbor za podnebne spremembe odobril 14. aprila 2011. Kjer je primerno, so se upoštevala navodila za razlago Priloge I k Direktivi 2003/87/ES.

([1]) UL L 275, 25.10.2003, str. 32.

([2]) Sklep Komisije 2011/278/EU z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 130, 17.5.2011, str. 1).

([3]) UL L 112, 24.4.2012, str. 21.

(7) Komisija je izvedla poglobljeno oceno skladnosti nacionalnih izvedbenih ukrepov za vsako državo članico. V okviru te celovite ocene je Komisija analizirala skladnost samih podatkov ter skladnost podatkov z usklajenimi pravili dodeljevanja. Komisija je najprej proučila upravičenost naprav do brezplačne dodelitve, razdelitev naprav na podnaprave in njihove meje. Nato je analizirala, ali so bile za podnaprave uporabljene pravilne referenčne vrednosti. Glede na to, da Sklep 2011/278/EU za podnaprave z referenčnimi vrednostmi za proizvode načeloma določa eno referenčno vrednost za vsak proizvod, je bila Komisija zlasti pozorna na uporabo referenčne vrednosti pri končnem proizvodu, narejenem v skladu z opisom proizvoda in mejami sistema iz Priloge I k Sklepu 2011/278/EU. Zaradi znatnega učinka na dodelitve je Komisija poleg tega podrobno analizirala izračun preteklih ravni dejavnosti naprav, primere znatne spremembe zmogljivosti v uvodnem obdobju in primere naprav, ki so začele delovati v uvodnem obdobju, izračun predhodne količine brezplačno dodeljenih pravic ob upoštevanju izmenljivosti goriva in električne energije, status premestitve emisij in odvedeno toploto zasebnim gospodinjstvom. Z dodatnimi statističnimi analizami in preverjanji verodostojnosti s pomočjo kazalnikov, kot sta predlagana dodelitev glede na preteklo raven dejavnosti v primerjavi z referenčnimi vrednostmi ali pretekla raven dejavnosti v primerjavi s proizvodno zmogljivostjo, so bile ugotovljene dodatne morebitne nepravilnosti pri uporabi usklajenih pravil dodeljevanja.

(8) Na podlagi rezultatov te ocene je Komisija izvedla podrobno oceno naprav, za katere so bile ugotovljene morebitne nepravilnosti pri uporabi usklajenih pravil dodeljevanja, ter od pristojnih organov zadevnih držav članic zahtevala dodatna pojasnila.

(9) Glede na rezultate te ocene skladnosti Komisija meni, da so nacionalni izvedbeni ukrepi Avstrije, Belgije, Bolgarije, Cipra, Danske, Estonije, Finske, Francije, Grčije, Hrvaške, Irske, Italije, Latvije, Litve, Luksemburga, Madžarske, Malte, Nizozemske, Poljske, Portugalske, Romunije, Slovaške, Slovenije, Španije, Švedske in Združenega kraljestva skladni z Direktivo 2003/87/ES in Sklepom 2011/278/EU. Ugotovljeno je bilo, da so naprave, ki so jih te države članice vključile v nacionalne izvedbene ukrepe, upravičene do brezplačne dodelitve, in odkrita niso bila nobena neskladja v zvezi s predhodnimi skupnimi letnimi količinami brezplačno dodeljenih pravic do emisije, ki so jih predlagale te države članice.

(10) Vendar glede na rezultate ocene Komisija meni, da nekateri vidiki nacionalnih izvedbenih ukrepov, ki sta jih predložili Nemčija in Češka republika, niso skladni z merili iz Direktive 2003/87/ES in Sklepa 2011/278/EU, ob upoštevanju smernic Komisije za države članice, ki jih je Odbor za podnebne spremembe odobril 14. aprila 2011.

(11) Komisija ugotavlja, da je Nemčija za sedem naprav predlagala povečanje ravni brezplačne dodelitve pravic do emisije, da bi tako preprečila nepotrebne težave. V skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES in Sklepom 2011/278/EU se predhodne količine brezplačno dodeljenih pravic, ki jih je treba predložiti kot del nacionalnih izvedbenih ukrepov, izračunajo na podlagi usklajenih pravil na ravni Unije. Sklep 2011/278/EU ne določa prilagoditve, ki jo želi Nemčija izvesti na podlagi člena 9(5) nemškega Zakona o trgovanju z emisijami toplogrednih plinov (TEHG) z dne 28. julija 2011. Medtem ko je bilo do leta 2012 brezplačno dodeljevanje pravic do emisije organizirano na nacionalni ravni, pa je zakonodajalec za obdobje od leta 2013 naprej namenoma vzpostavil v celoti usklajena pravila za brezplačno dodeljevanje pravic napravam, da bodo tako vse naprave obravnavane enako. Kakršna koli enostranska sprememba predhodnih količin brezplačno dodeljenih pravic, ki so jih države članice izračunale na podlagi Sklepa 2011/278/EU, bi omajala ta usklajeni pristop. Nemčija ni jasno utemeljila, da je dodelitev pravic zadevnim napravam, izračunana na podlagi Sklepa 2011/278/EU, neustrezna glede na cilj popolne uskladitve dodeljevanja, ki ga je treba doseči. Dodelitev večje količine brezplačnih pravic nekaterim napravam bi izkrivila ali bi lahko izkrivila konkurenco in ima čezmejne posledice zaradi vseevropske trgovine v vseh sektorjih, zajetih v Direktivi 2003/87/ES. Ob upoštevanju načela enake obravnave naprav v okviru sistema EU za trgovanje z emisijami in držav članic Komisija ugotavlja, da je zato smiselno nasprotovati predhodnim količinam brezplačno dodeljenih pravic nekaterim napravam, ki so vključene v nemške nacionalne izvedbene ukrepe in navedene v točki A Priloge I.

(12) Komisija ugotavlja, da so nacionalni izvedbeni ukrepi, ki jih je predlagala Nemčija, tudi v nasprotju s Sklepom 2011/278/EU, saj uporaba referenčnih vrednosti za vročo litino v primerih, navedenih v točki B Priloge I k temu sklepu, ni v skladu z zadevnimi pravili. V zvezi s tem Komisija ugotavlja, da v nacionalnih izvedbenih ukrepih Nemčije pri procesih proizvodnje jekla z martinovko in primeru, ko se vroča litina iz plavža ne

predeluje v jeklo v isti napravi, temveč se pošlje v nadaljnjo predelavo, upravljavcu naprave s plavžem za proizvodnjo vroče litine ni zagotovljena brezplačna dodelitev pravic. Namesto tega je brezplačna dodelitev zagotovljena napravi, v kateri se jeklo predeluje.

(13) Komisija poudarja, da so bile za dodeljevanje pravic do emisije v Sklepu 2011/278/EU določene referenčne vrednosti za proizvode ob upoštevanju opisov proizvodov in zahtevnosti proizvodnih procesov, ki omogočajo preverjanje proizvodnih podatkov in enotno uporabo referenčnih vrednosti za proizvode po vsej Uniji. Za uporabo referenčnih vrednosti za proizvode so naprave razdeljene na podnaprave, pri čemer podnaprava z referenčno vrednostjo za proizvode pomeni vhodne materiale, obseg proizvodnje in ustrezne emisije v zvezi s proizvodnjo proizvoda, za katerega je bila v Prilogi I k Sklepu 2011/278/EU določena referenčna vrednost. Referenčne vrednosti so torej določene za proizvode in ne za procese. V skladu s tem je bila določena referenčna vrednost za vročo litino, ki je opisana kot tekoče železo, nasičeno z ogljikom za nadaljnjo predelavo. Kljub dejstvu, da meje sistema za referenčno vrednost za vročo litino iz Priloge I k Sklepu 2011/278/EU vključujejo martinovko, si države članice ne smejo dovoliti, da ne bi upoštevale, da je treba pravice dodeliti za proizvodnjo zadevnega proizvoda. To potrjuje tudi dejstvo, da morajo referenčne vrednosti zajeti vse neposredne emisije, povezane s proizvodnjo. Vendar emisije povzroča zlasti proizvodnja vroče litine v plavžu, medtem ko proces predelave vroče litine v jeklo v kisikovem konverterju povzroča relativno malo emisij. V skladu s tem bi bila referenčna vrednost precej nižja, če bi zajemala tudi naprave, ki vročo litino sprejemajo in jo v kisikovem konverterju predelujejo v jeklo. Poleg tega se glede na splošno shemo dodeljevanja iz Sklepa 2011/278/EU, zlasti pravila o znatnih spremembah zmogljivosti, dodelitev, ki jo predlaga Nemčija, ne more šteti za skladno. Komisija zato meni, da se zaradi neobstoja ustrezne podnaprave, ki bi omogočala določitev dodelitve pravic v skladu s členom 10 Sklepa 2011/278/EU, naprave, ki sprejemajo vročo litino za nadaljnjo predelavo, ne morejo šteti za upravičene do brezplačne dodelitve pravic na podlagi referenčne vrednosti za vročo litino za količino sprejete vroče litine. Komisija zato nasprotuje predhodnim letnim količinam brezplačno dodeljenih pravic, ki so bile predlagane za naprave iz točke B Priloge I k temu sklepu.

(14) V zvezi z uporabo referenčne vrednosti za vročo litino v nacionalnih izvedbenih ukrepih, ki jih je predlagala Češka republika, Komisija ugotavlja, da dodelitev pravic napravi z oznako CZ-existing-CZ-73-CZ-0134-11/M, navedeni v točki C, ne ustreza višini referenčne vrednosti za vročo litino, pomnoženi z ustrezno preteklo ravnjo dejavnosti glede proizvoda, kakor je bila predložena v nacionalnih izvedbenih ukrepih, in zato ni v skladu s členom 10(2)(a) Sklepa 2011/278/EU. Komisija zato nasprotuje dodelitvi pravic tej napravi, razen če se ta napaka popravi. Poleg tega Komisija ugotavlja, da so pri dodelitvi pravic napravi z oznako CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05, navedeni v točki C, upoštevani procesi, zajeti v mejah sistema za referenčno vrednost za vročo litino. Vendar naprava vroče litine ne proizvaja, temveč jo sprejema. Ker se v napravi z oznako CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 ne proizvaja vroča litina in tako ne obstaja ustrezna podnaprava z referenčno vrednostjo za proizvode, ki bi omogočala določitev dodelitve v skladu s členom 10 Sklepa 2011/278/EU, predlagana dodelitev ni v skladu s pravili dodeljevanja in lahko povzroči dvojno štetje. Komisija zato nasprotuje dodelitvi pravic napravam, navedenim v točki C Priloge I k temu sklepu.

(15) Komisija ugotavlja, da napravi iz točke D Priloge I k temu sklepu prejmeta pravice na podlagi podnaprave z emisijami iz proizvodnih procesov za proizvodnjo cinka v plavžu in povezanih procesov. V zvezi s tem Komisija ugotavlja, da so emisije, ki jih zajema podnaprava z emisijami iz proizvodnih procesov, zajete že v podnapravi z referenčno vrednostjo za vročo litino, na podlagi katere ena od naprav prav tako prejme pravice, in so zato štete dvojno. Podnaprava z referenčno vrednostjo za vročo litino jasno zajema vhodne materiale, obseg proizvodnje in ustrezne emisije v zvezi s proizvodnjo vroče litine v plavžu in vse povezane procese, kot je navedeno v Prilogi I k Sklepu 2011/278/EU, vključno z obdelavo žlindre. Nacionalni izvedbeni ukrepi, ki jih je predlagala Nemčija, so zato v nasprotju s členom 10(8) Sklepa 2011/278/EU in obvezo, da je treba zagotoviti, da ne prihaja do dvojnega štetja emisij, saj so pri dodelitvi pravic tem napravam nekatere emisije štete dvakrat. Komisija zato nasprotuje dodelitvi pravic tema dvema napravama na podlagi podnaprave z emisijami iz proizvodnih procesov za proizvodnjo cinka v plavžu in povezanih procesov.

(16) Komisija tudi ugotavlja, da je seznam naprav v nemških nacionalnih izvedbenih ukrepih nepopoln in zato v nasprotju s členom 11(1) Direktive 2003/87/ES. Seznam ne vključuje naprav, ki proizvajajo polimere, zlasti S-PVC in E-PVC ter vinil klorid monomer (VCM), in količin pravic, ki naj bi bile dodeljene vsaki od teh naprav na

ozemlju Nemčije, za katere se uporablja navedena direktiva in so navedene v oddelku 5.1 navodil Komisije za razlago Priloge I k Direktivi 2003/87/ES, ki jih je Odbor za podnebne spremembe odobril 18. marca 2010. V zvezi s tem se Komisija zaveda predstavljenega mnenja Nemčije, da proizvodnja polimerov, zlasti S-PVC in E-PVC ter VCM, ni zajeta v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES. Komisija meni, da polimeri, vključno s S-PVC in E-PVC ter VCM, ustrezajo opredelitvi zadevne dejavnosti (proizvodnja voluminoznih organskih kemikalij) iz Priloge I k Direktivi 2003/87/ES. V skladu s tem so bile v tesnem sodelovanju z državami članicami in zadevnimi industrijskimi sektorji izpeljane ustrezne referenčne vrednosti za S-PVC, E-PVC in VCM, kot so navedene v Prilogi I k Sklepu 2011/278/EU.

(17) Komisija ugotavlja, da ima nemški seznam naprav zato, ker je nepopoln, neupravičene posledice na dodelitev na podlagi podnaprave z referenčno vrednostjo za toploto za naprave iz točke E Priloge I k temu sklepu, ki odvajajo toploto napravam, ki proizvajajo voluminozne organske kemikalije. Brezplačna dodelitev na podlagi podnaprave z referenčno vrednostjo za toploto je možna samo v primeru toplote, odvedene napravi ali drugemu subjektu, ki ni zajet v Direktivi 2003/87/ES, v nemških nacionalnih izvedbenih ukrepih pa je pri dodelitvi pravic napravam, navedenim v točki E Priloge I k temu sklepu, upoštevana toplota, odvedena napravam, ki izvajajo dejavnosti s področja uporabe Priloge I k Direktivi 2003/87/ES. Zato predlagane dodelitve napravam iz točke E Priloge I niso v skladu s pravili dodeljevanja. Komisija zato nasprotuje dodelitvi napravam iz točke E Priloge I k temu sklepu.

(18) V skladu s členoma 9 in 9a Direktive 2003/87/ES je Komisija s Sklepom 2010/634/EU [1] objavila absolutno količino pravic za celotno Unijo za obdobje 2013–2020. V zvezi s tem količina, ki se upošteva v skladu s členom 9 Direktive 2003/87/ES, temelji na skupnih količinah pravic, ki so jih države članice dodelile v skladu z odločitvami Komisije o njihovih nacionalnih načrtih razdelitve pravic za obdobje 2008–2012. Vendar ima Komisija po koncu obdobja trgovanja 2008–2012 na voljo dodatne informacije in natančnejše podatke, zlasti glede količin pravic, dodeljenih novim udeležencem iz rezerv držav članic za nove udeležence, ter glede uporabe pravic v rezervacijah pravic držav članic za projekte skupnega izvajanja, ki so bile vzpostavljene na podlagi člena 3 Odločbe Komisije 2006/780/ES [2]. Poleg tega bi bilo treba v zvezi s prilagoditvijo skupne količine pravic za celotno Unijo na podlagi člena 9a Direktive 2003/87/ES, zlasti odstavkov 1 in 4 navedenega člena, upoštevati najnovejše znanstvene podatke glede potenciala toplogrednih plinov za globalno segrevanje, sklepa Komisije C(2011) 3798 in C(2012) 497 o odobritvi enostranske vključitve dodatnih toplogrednih plinov in dejavnosti s strani Italije in Združenega kraljestva na podlagi člena 24 Direktive 2003/87/ES ter izključitev naprav z nizkimi emisijami iz sistema EU za trgovanje z emisijami s strani Nemčije, Združenega kraljestva, Francije, Nizozemske, Španije, Slovenije in Italije na podlagi člena 27 Direktive 2003/87/ES.

(19) Poleg tega bi morala absolutna količina pravic za celotno Unijo upoštevati pristop Hrvaške k Evropski uniji ter razširitev sistema EU za trgovanje z emisijami na države EGP-EFTA. V skladu s točko 8 Priloge III k Aktu o pogojih pristopa Republike Hrvaške in prilagoditvah Pogodbe o Evropski uniji, Pogodbe o delovanju Evropske unije in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se količina, ki se upošteva v skladu s členom 9 Direktive 2003/87/ES, zaradi pristopa Hrvaške poveča za količino pravic, ki jih bo Hrvaška prodala na dražbi v skladu s členom 10(1) Direktive 2003/87/ES. Vključitev Direktive 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta [3] in Sklepa 2011/278/EU, kakor je bil spremenjen s Sklepom Komisije 2011/745/EU [4], v Sporazum o Evropskem gospodarskem prostoru s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 152/2012 [5] pomeni povečanje skupne količine pravic v sistemu EU za trgovanje z emisijami kot celote na podlagi členov 9 in 9a Direktive 2003/87/ES. Zato je treba upoštevati zadevne številke, ki so jih zagotovile države EGP-EFTA, iz dela A Dodatka k navedeni direktivi iz Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru.

[1] Sklep Komisije 2010/634/EU z dne 22. oktobra 2010 o prilagoditvi skupne količine pravic za Unijo, ki jih je treba izdati v okviru sistema za trgovanje z emisijami EU za leto 2013, in razveljavitvi Sklepa 2010/384/EU (UL L 279, 23.10.2010, str. 34).

[2] Odločba Komisije 2006/780/ES z dne 13. novembra 2006 o izognitvi dvojnemu štetju zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v okviru sistema Skupnosti za trgovanje z emisijami za projektne dejavnosti iz Kjotskega protokola v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 16.11.2006, str. 12).

[3] Direktiva 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spremembi Direktive 2003/87/ES z namenom izboljšanja in razširitve sistema Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov (UL L 140, 5.6.2009, str. 63).

[4] Sklep Komisije 2011/745/EU z dne 11. novembra 2011 o spremembi sklepov 2010/2/EU in 2011/278/EU v zvezi s sektorji in deli sektorjev, ki veljajo za izpostavljene visokemu tveganju premestitve emisij CO_2 (UL L 299, 17.11.2011, str. 9).

[5] Sklep Skupnega odbora EGP št. 152/2012 z dne 26. julija 2012 o spremembi Priloge XX (Okolje) k Sporazumu EGP (UL L 309, 8.11.2012, str. 38).

(20) Sklep 2010/634/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(21) Skupna količina pravic, določenih za leto 2013, se na podlagi členov 9 in 9a Direktive 2003/87/ES leta 2014 in vsako naslednje leto zmanjša z linearnim faktorjem 1,74 % iz leta 2010, kar znaša 38 264 246 pravic.

(22) Člen 10a(5) Direktive 2003/87/ES določa največjo letno količino pravic, ki je podlaga za izračun brezplačno dodeljenih pravic napravam, ki niso zajete v členu 10a(3) Direktive 2003/87/ES. To največjo letno količino sestavljata elementa iz točk (a) in (b) člena 10a(5) Direktive 2003/87/ES, ki ju je Komisija določila na podlagi količin, določenih v skladu s členoma 9 in 9a Direktive 2003/87/ES, javno dostopnih podatkov v registru Unije in informacij, ki so jih predložile države članice, zlasti glede deleža emisij iz proizvajalcev električne energije in drugih naprav, ki niso upravičene do dodelitve brezplačnih pravic, iz člena 10a(3) Direktive 2003/87/ES, kot tudi deleža preverjenih emisij v obdobju 2005–2007 iz naprav, ki so v sistem EU za trgovanje z emisijami vključene šele od leta 2013, če so ti podatki na voljo, ob upoštevanju najnovejših znanstvenih podatkov glede potenciala toplogrednih plinov za globalno segrevanje.

(23) Največja letna količina, ki jo določa člen 10a(5) Direktive 2003/87/ES, se ne sme preseči, kar se zagotovi z uporabo letnega medsektorskega korekcijskega faktorja, ki po potrebi na enoten način zmanjša količino brezplačnih pravic v vseh napravah, upravičenih do brezplačne dodelitve. Ta faktor morajo države članice upoštevati, ko na podlagi predhodnih dodelitev in tega sklepa odločajo o končnih letnih količinah dodeljenih pravic napravam. Člen 15(3) Sklepa 2011/278/EU določa, da mora Komisija določiti medsektorski korekcijski faktor, in sicer s primerjavo vsote predhodnih skupnih letnih količin brezplačno dodeljenih pravic, ki so jih predložile države članice, z največjo letno količino pravic, ki jo določa člen 10a(5), v skladu s členom 15(3) Sklepa 2011/278/EU.

(24) Zaradi vključitve Direktive 2009/29/ES v Sporazum o Evropskem gospodarskem prostoru s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 152/2012 se morajo v državah EGP-EFTA uporabljati največja letna količina iz člena 10a(5) Direktive 2003/87/ES, usklajena pravila dodeljevanja in medsektorski korekcijski faktor. Zato je treba upoštevati predhodne letne količine brezplačno dodeljenih pravic do emisije v obdobju 2013–2020, določene s sklepi Nadzornega organa Efte z dne 10. julija 2013 v zvezi z nacionalnimi izvedbenimi ukrepi Islandije, Norveške in Lihtenštajna.

(25) Največja letna količina iz člena 10a(5) Direktive 2003/87/ES znaša 809 315 756 pravic v letu 2013. Za določitev te meje je Komisija od držav članic in držav EGP-EFTA najprej zbrala informacije o tem, ali se naprave uvrščajo med proizvajalce električne energije ali druge naprave, zajete v členu 10a(3) Direktive 2003/87/ES. Komisija je nato določila delež emisij v obdobju 2005–2007 iz naprav, ki jih navedena določba ne zajema, so pa bile vključene v sistem EU za trgovanje z emisijami v obdobju 2008–2012. Komisija je nato ta 34,78289436 % delež uporabila pri količini, določeni na podlagi člena 9 Direktive 2003/87/ES (1 976 784 044 pravic). K rezultatu tega izračuna je Komisija nato prištela 121 733 050 pravic na podlagi povprečnih letnih preverjenih emisij iz zadevnih naprav v obdobju 2005–2007, ob upoštevanju spremenjenega področja uporabe sistema EU za trgovanje z emisijami po letu 2013. V zvezi s tem je Komisija uporabila informacije držav članic in držav EGP-EFTA za prilagoditev omejitve. Kjer letne preverjene emisije v obdobju 2005–2007 niso bile na voljo, je Komisija zadevne podatke o emisijah kolikor je bilo mogoče ekstrapolirala iz preverjenih emisij v poznejših letih z uporabo faktorja 1,74 % v obratni smeri. Komisija se je glede informacij in podatkov, ki jih je pri tem uporabila, posvetovala z organi držav članic, ki so navedene informacije in podatke potrdili. Letni medsektorski korekcijski faktor iz Priloge II k temu sklepu se določi s primerjavo največje letne količine iz člena 10a(5) Direktive 2003/87/ES z vsoto predhodnih letnih količin brezplačno dodeljenih pravic brez uporabe faktorjev iz Priloge VI k Sklepu 2011/278/EU.

(26) Ker je na podlagi tega sklepa možen boljši pregled nad količino pravic, ki bodo dodeljene brezplačno, lahko Komisija bolje oceni količino pravic, ki bodo prodane na dražbi v skladu s členom 10(1) Direktive 2003/87/ES. Ob upoštevanju največje letne količine iz člena 10a(5) Direktive 2003/87/ES, dodelitve v zvezi s proizvodnjo toplote na podlagi člena 10a(4), navedene v spodnji razpredelnici, in velikosti rezerve za nove udeležence Komisija ocenjuje, da bo v obdobju 2013–2020 na dražbi prodanih 8 176 193 157 pravic.

(27) V spodnji razpredelnici je navedena letna dodelitev v zvezi s proizvodnjo toplote na podlagi člena 10a(4) Direktive 2003/87/ES:

Leto	Dodelitev brezplačnih pravic na podlagi člena 10a(4) Direktive 2003/87/ES
2013	104 326 872
2014	93 819 860
2015	84 216 053
2016	75 513 746
2017	67 735 206
2018	60 673 411
2019	54 076 655
2020	47 798 754

(28) Države članice bi morale na podlagi nacionalnih izvedbenih ukrepov, medsektorskega korekcijskega faktorja in linearnega faktorja določiti končno letno količino brezplačno dodeljenih pravic do emisije za vsako leto v obdobju 2013–2020. Končno letno količino brezplačno dodeljenih pravic do emisije bi morale države članice določiti v skladu s tem sklepom, Direktivo 2003/87/ES, Sklepom 2011/278/EU in drugimi ustreznimi določbami prava Unije. Prav tako bi morale tudi države EGP-EFTA na podlagi svojih nacionalnih izvedbenih ukrepov, medsektorskega korekcijskega faktorja in linearnega faktorja določiti končno letno količino brezplačno dodeljenih pravic napravam na njihovem ozemlju za vsako leto v obdobju 2013–2020 v skladu s členom 10(9) Sklepa 2011/278/EU.

(29) Komisija meni, da brezplačna dodelitev pravic napravam, ki so vključene v sistem EU za trgovanje z emisijami, na podlagi usklajenih pravil na ravni Unije podjetjem ne daje selektivne gospodarske prednosti, kar bi lahko izkrivljalo konkurenco in vplivalo na trgovino znotraj Unije. Na podlagi prava EU so države članice obvezane, da pravice dodelijo brezplačno, in se ne morejo odločiti, da bi namesto tega zadevne količine prodale na dražbi. Za odločitve držav članic glede brezplačne dodelitve pravic se zato ne more šteti, da vključujejo državno pomoč v smislu členov 107 in 108 PDEU –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

POGLAVJE I

NACIONALNI IZVEDBENI UKREPI

Člen 1

1. Vnos naprav, navedenih v Prilogi I k temu sklepu, na sezname naprav, zajetih v Direktivi 2003/87/ES, ki so bili Komisiji predloženi v skladu s členom 11(1) Direktive 2003/87/ES, ter ustrezne predhodne skupne letne količine brezplačno dodeljenih pravic do emisije tem napravam se zavrnejo.

2. Ne nasprotuje se, če država članica spremeni predhodne skupne letne količine pravic do emisije, predložene za naprave na njenem ozemlju, ki so vključene na sezname iz odstavka 1 in navedene v točki A Priloge I k temu sklepu, pred določitvijo končne skupne letne količine za vsako leto v obdobju 2013–2020 v skladu s členom 10(9) Sklepa 2011/278/EU, v kolikor ta sprememba zajema izključitev vsakega povečanja ravni dodelitve pravic, ki ni določeno v navedenem sklepu.

Ne nasprotuje se, če država članica spremeni predhodne skupne letne količine brezplačno dodeljenih pravic do emisije napravam na njenem ozemlju, ki so vključene na sezname iz odstavka 1 in navedene v točki B Priloge I k temu sklepu, pred določitvijo končne skupne letne količine za vsako leto v obdobju 2013–2020 v skladu s členom 10(9) Sklepa 2011/278/EU, v kolikor ta sprememba zajema izključitev vsake dodelitve pravic na podlagi referenčne vrednosti za vročo litino napravam, ki sprejemajo vročo litino, kakor je opredeljena v Prilogi I k Sklepu 2011/278/EU, za nadaljnjo predelavo. Kadar to povzroči povečanje predhodne skupne letne količine pravic do emisije v napravi, ki proizvaja in pošilja vročo litino v napravo, navedeno v točki B Priloge I k temu sklepu, se ne nasprotuje, če zadevna država članica ustrezno spremeni predhodno skupno letno količino za to napravo, ki proizvaja in oddaja vročo litino.

Ne nasprotuje se, če država članica spremeni predhodne skupne letne količine brezplačno dodeljenih pravic do emisije napravam na njenem ozemlju, ki so vključene na sezname iz odstavka 1 in navedene v točki C Priloge I k temu sklepu, pred določitvijo končne skupne letne količine za vsako leto v obdobju 2013–2020 v skladu s členom 10(9) Sklepa 2011/278/EU, v kolikor ta sprememba zajema uskladitev dodelitve s členom 10(2)(a) Sklepa 2011/278/EU ter izključitev vsake dodelitve za procese, zajete v mejah sistema referenčne vrednosti za vročo litino, kakor so opredeljene v Prilogi I k Sklepu 2011/278/EU, napravi, ki vroče litine ne proizvaja, temveč jo sprejema, saj bi takšna dodelitev sicer povzročila dvojno štetje.

Ne nasprotuje se, če država članica spremeni predhodne skupne letne količine brezplačno dodeljenih pravic do emisij napravam na njenem ozemlju, ki so vključene na sezname iz odstavka 1 in navedene v točki D Priloge I k temu sklepu, pred določitvijo končne skupne letne količine za vsako leto v obdobju 2013–2020 v skladu s členom 10(9) Sklepa 2011/278/EU, v kolikor ta sprememba zajema izključitev vsake dodelitve na podlagi podnaprave z emisijami iz proizvodnih procesov za

proizvodnjo cinka v plavžu in povezanih procesov. Kadar to povzroči povečanje predhodne dodelitve na podlagi podnaprave z referenčno vrednostjo za gorivo ali toploto v napravi s plavžem, ki je navedena v točki D Priloge I k temu sklepu, se ne nasprotuje, če zadevna država članica ustrezno spremeni predhodno skupno letno količino za to napravo.

Ne nasprotuje se, če država članica spremeni predhodne skupne letne količine brezplačno dodeljenih pravic do emisije napravam na njenem ozemlju, ki so vključene na sezname iz odstavka 1 in navedene v točki E Priloge I k temu sklepu, pred določitvijo končne skupne letne količine za vsako leto v obdobju 2013–2020 v skladu s členom 10(9) Sklepa 2011/278/EU, v kolikor ta sprememba zajema izključitev vsake dodelitve za odvedeno toploto napravam, ki proizvajajo polimere, kot so S-PVC in E-PVC ter VCM.

3. O kakršni koli spremembi iz odstavka 2 je treba čim prej obvestiti Komisijo in država članica ne more določiti končne skupne letne količine za vsako leto v obdobju 2013–2020 v skladu s členom 10(9) Sklepa 2011/278/EU, dokler spremembe niso sprejemljive.

Člen 2

Brez poseganja v člen 1 se ne nasprotuje seznamom naprav, zajetih v Direktivi 2003/87/ES, ki so jih države članice predložile v skladu s členom 11(1) Direktive 2003/87/ES, ter ustreznim predhodnim skupnim letnim količinam brezplačno dodeljenih pravic do emisije tem napravam.

POGLAVJE II

SKUPNA KOLIČINA PRAVIC

Člen 3

Člen 1 Sklepa 2010/634/EU se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Na podlagi členov 9 in 9a Direktive 2003/87/ES skupna količina pravic, ki bo izdana od leta 2013 naprej in se bo letno linearno zmanjševala v skladu s členom 9 Direktive 2003/87/ES, znaša 2 084 301 856 pravic.“

POGLAVJE III

MEDSEKTORSKI KOREKCIJSKI FAKTOR

Člen 4

Enoten medsektorski korekcijski faktor, naveden v členu 10a(5) Direktive 2003/87/ES in določen v skladu s členom 15(3) Sklepa 2011/278/EU, je naveden v Prilogi II k temu sklepu.

Člen 5

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 5. septembra 2013

Za Komisijo

Connie HEDEGAARD

Članica Komisije

PRILOGA I

TOČKA A

Identifikator naprave, kakor je bil predložen v nacionalnih izvedbenih ukrepih
DE000000000000010
DE000000000000563
DE000000000000978
DE000000000001320
DE000000000001425
DE-new-14220-0045
DE-new-14310-1474

TOČKA B

Identifikator naprave, kakor je bil predložen v nacionalnih izvedbenih ukrepih
DE000000000000044
DE000000000000053
DE000000000000056
DE000000000000059
DE000000000000069

TOČKA C

Identifikator naprave, kakor je bil predložen v nacionalnih izvedbenih ukrepih
CZ-existing-CZ-73-CZ-0134-11/M
CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05

TOČKA D

Identifikator naprave, kakor je bil predložen v nacionalnih izvedbenih ukrepih
DE-new-14220-0045
DE000000000001320

TOČKA E

Identifikator naprave, kakor je bil predložen v nacionalnih izvedbenih ukrepih
DE000000000000005
DE000000000000762

DE000000000001050
DE000000000001537
DE000000000002198

PRILOGA II

Leto	Medsektorski korekcijski faktor
2013	94,272151 %
2014	92,634731 %
2015	90,978052 %
2016	89,304105 %
2017	87,612124 %
2018	85,903685 %
2019	84,173950 %
2020	82,438204 %